

Tina de sant Andreu

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 1100 metres de la carretera BV-4401, punt quilomètric 19'900.

Coordenades:

Latitud: 42.00537
Longitud: 2.01059
UTM Est (X): 418066
UTM Nord (Y): 4650846

Classificació

Número de fitxa 08171-39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Una part de la roca del contorn s'ha després deixant una escletxa. L'interior està plena de brossa i presenta força brutícia (ampolles de vidre).

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Element
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00036
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 29/11/2006 - 01:00

Descripció

La tina de Sant Andreu es troba situada sobre un petit serradet al nord-est de l'església de Sant Andreu de Llanars, prop de la masia de la Vila, a l'extrem oest dels camps de Cal Butxaca. Es tracta d'un tina de glans situada a l'extrem sud d'un serradet rocós. La tina, que es troba parcialment plena de brossa, terra i escombraries (ampolles de vidre), conserva un diàmetre de 2'20 metres, i un forat d'encaix per un piló de la coberta. La part lateral, la roca en què es troba excavada la tina, fa uns tres metres d'alçada i una part d'aquesta s'ha després deixant una esclatxa en el contorn de la tina.

Observacions:

Al costat de la tina, sobre l'esplanada del serrat, s'hi observa una fossa circular d'uns 5 metres de diàmetre.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, i utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Aquestes tines de glans es construïen en una zona rocosa i estaven formats per un forat circular picat a la roca natural i una entrada per on abocar-hi les glans i fer-hi entrar l'aigua. Alguns també tenien un forat lateral al fons del pou que permetia buidar-lo, i que es taponava amb una boixa. Hi ha pous de glans que presenten uns graons descendents per accedir a la part interior.

Bibliografia

VILARRASA, S., La vida a pagès, Impremta Maideu, 1975

